

Núm. de Rotlle: TSJP-0000062/2020

Núm. de Causa: 6000022/2020

AUTE 103-2020

PARTS:

Demandant incidental: Sr. D.R.G.

Advocat: Sr. Josep Antoni SILVESTRE CÀNOVAS

Demandats incidentals:

MINISTERI FISCAL

Sr. S.R.G.

Advocat: Sr. Antoni Riestra Gonzalez de Ubieta

Sr. M.A.M.

Advocat: Sr. David Monclús Lacruz

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

A la vila d'Andorra la Vella, set de desembre de dos mil vint.

En l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la representació lletrada del Sr. D.R.G. contra l'Aute número 96-2020 de data 7 d'octubre de 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, és ponent la magistrada **Sra. Marie CONTE**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que mitjançant Aute número 96-2020 de 7 d'octubre de 2020 aquesta Sala decideix, entre altres:

“1.- Declarar admesos els recursos d'apel·lació interposats per la representació lletrada de S.R.G. i M.A.M.

2.- Declarar la inadmissió a tràmit del recurs d'apel·lació formulat per la representació lletrada de D.R.G. contra la sentència de data 27 de juliol de 2020 dictada pel Tribunal de Corts en el marc de la causa 6000022/2020”.

La decisió d'inadmissió de recurs formulat per la defensa de D.R.G., es fonamenta en la inobservança del termini establert a l'article 199 del Codi de Procediment penal, posat en relació amb l'article 41 bis i 42 de la Llei Qualificada de la Justícia.

II.- RESULTANT: que contra l'esmentat Aute, la representació processal de D.R.G. ha formulat incident de nul·litat d'actuacions per vulneració dels drets a la defensa i al recurs, i vulneració del dret a la jurisdicció per una manca de tutela judicial efectiva.

Manifesta que:

- El Tribunal Superior de Justícia no té la facultat d'admetre o d'inadmetre el recurs d'apel·lació, ja que aquesta en tot cas *“podria”* correspondre al Tribunal *a quo* en base als articles 199, 200 i 201 del Codi de procediment penal.
- El Codi de procediment penal no preveu la inadmissió dels recursos formulats extemporàniament. És la Constitució que determina que el dret al recurs és un dret fonamental en el procediment penal. Per tant, a manca de regulació específica de l'extemporaneïtat, ha de prevaldre en tot cas l'admissió del recurs.
- No és acceptable la inadmissió per extemporaneïtat, quan no s'ha produït a raó de dita extemporaneïtat, una vulneració del dret de les parts restants.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

- La manca de signatura de dos dels magistrats que componen el Tribunal i la manca de signatura o rúbrica, així com la no indicació de la data de deliberació, suposen una vulneració del dret a la jurisdicció.

III.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa a l'incident de nul·litat d'actuacions presentat, per no desprendre's de l'examen de les actuacions les vulneracions dels drets fonamentals al·legades.

IV.- RESULTANT: que la representació lletrada de S.R.G. compareix i s'adhereix als arguments desenvolupats per la part instant de l'incident de nul·litat.

V.- RESULTANT: que la representació lletrada de M.A.M. considera que s'ha d'estimar l'incident de nul·litat.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la representació lletrada de D.R.G. sosté en primer lloc, que la Sala penal del Tribunal Superior de Justícia no està facultada per admetre o inadmetre un recurs d'apel·lació i que aquesta facultat pertany al Tribunal de Corts en el cas d'autes.

Es desprèn de les disposicions de l'article 199 del Codi de procediment penal, que el recurs d'apel·lació ha d'interposar-se dins dels 15 dies següents al de la notificació de la resolució contra la què es recorre, davant del mateix Tribunal que l'ha dictat. L'article 200 del Codi de procediment penal disposa que *"interposat el recurs, el Tribunal que ha dictat la resolució contra la qual es recorre remet la totalitat dels autes al tribunal competent (...)"*.

L'article 201 disposa que "A la recepció de les actuacions el tribunal competent designa magistrat ponent i, transcorreguts els terminis a què fa referència l'article anterior, dicta l'aute corresponent", però sense fer referència a l'admissió o inadmissió del recurs.

L'article 199 del Codi de procediment penal no preveu tampoc que el tribunal que ha dictat la sentència sigui competent per admetre o inadmetre el recurs formulat, sinó que l'imposa només remetre "*la totalitat dels autes al tribunal competent*".

S'ha de deduir de les disposicions dels textos precitats, que l'aute corresponent dictat pel tribunal de segona instància implica la decisió relativa a l'admissió del recurs.

Convé posar de relleu que l'aute previst per l'article 201, comporta especialment la decisió d'acordar o denegar la pràctica de proves proposades i que han de realitzar-se abans de la vista, i que apareixeria totalment il·lògic de conferir a dues jurisdiccions diferents la facultat d'admetre un recurs i la d'acordar proves.

A més, i sobretot el fet de donar competència per admetre un recurs, no a la jurisdicció que ha pronunciat la resolució impugnada, sinó a la jurisdicció de segona instància competent per examinar el recurs interposat, ofereix una garantia més eficaç dels drets a la defensa i al recurs al·legats per la representació processal de D.R.G.

II.- CONSIDERANT: que s'exposa en segon lloc, que el Codi de procediment penal no preveu la inadmissió dels recursos formulats extemporàniament i a l'empara de l'article 10 de la Constitució en relació a l'exercici del dret a la defensa i al recurs, llur interpretació no suposaria en cap cas la inadmissió, tenint en compte que no s'hauria vulnerat cap dret a les restants parts del procés.

La qüestió es pot plantejar doncs, de la utilitat de preveure un termini legal d'interposició d'un recurs d'apel·lació quina no inobservança no comportaria cap efecte o sanció. És una qüestió bàsica d'efectivitat de les normes.

La regulació relativa a les formalitats i als terminis a respectar per formular un recurs, té per finalitat assegurar la bona administració de la justícia i el respecte, en particular del principi de seguretat jurídica, de manera que el dret al recurs no comportaria el dret del processat de decidir sobre la fermesa d'una sentència a la data que li convé. El dret al recurs està precisament delimitat pel legislador per evitar el desordre i la inseguretat

jurídica en totes les legislacions modernes. Segons la jurisprudència francesa de *La Cour de Cassation* francesa "*le moyen pris de l'irrecevabilité d'un recours et fondée sur la tardivité de ce dernier a un caractère d'ordre public*", el jutge té l'obligació d'al·legar d'ofici la inadmissibilitat d'un recurs extemporani.

En el cas d'autes l'incident de nul·litat d'actuacions no demostra ni al·lega l'existència d'un obstacle imprevisible i irresistible (cas de força major), generant la impossibilitat de formular el seu recurs en el termini de 15 dies següents a la notificació de la sentència, impositat per l'article 199 del Codi de procediment penal, essent observat que l'error material generat per la publicació de la Llei 9/2020 de 25-6-2020, habilitant els dies 1 a 15 d'agost de 2020, no constitueix tal obstacle, especialment per l'advocat que l'invoca.

III.-CONSIDERANT: que l'aute de data 7-10-2020 que declarava admesos els recursos d'apel·lació interposats per S.R.G. i M.A.M., i inadmesos a tràmit el recurs d'apel·lació formulat per D.R.G., ha estat deliberat com ho precisa *in fine* pels tres magistrats de la Sala penal, i firmat pel President de la Sala i la secretària judicial. No existeix doncs la manca de deliberació col·legiada i per tant la manca de tutela efectiva al·legada per la part agent.

Observem que a França una sentència col·legiada és només firmada pel President de la Sala, la seva firma confereix la autenticitat suficient a la decisió. Pertany a les parts contraries demostrar que el President ha firmat un document amb anotacions falses o no sinceres.

Finalment, la resolució recorreguda ha estat correctament adoptada per tres magistrats, tal i com es pot comprovar en el seu encapçalament, malgrat que sigui firmada per un sol en nom dels tres com consuetudinàriament es fa al Tribunal i que cap indefensió es causa a la part recurrent.

IV.-CONSIDERANT: en mèrits de tot l'exposat, l'aute impugnat no vulnera el dret a la defensa, el dret al recurs ni el dret a la jurisdicció per manca de tutela judicial efectiva, i per tant l'incident de nul·litat d'actuacions formulat ha de ser doncs desestimat.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Primer.- Desestimar l'incident de nul·litat presentat per la representació lletrada del Sr. D.R.G., per escrit de data 22-10-2020.

Segon.- Confirmar íntegrament l'aute dictat per aquesta sala en data 7-10-2020.

Tercer.- Condemnar l'instant de l'incident de nul·litat d'actuacions al pagament de les despeses processals causades.

Aquest aute és ferm i executiu.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.